

36375213-0	31.03.2013	הארץ - כותרת	עמוד 15	1	8.91x36.19
תודעה מכון לחקר הזנות וסחר בנשים זנות - 21580					

עידית הראל-שמש

הולכים לראות זנות

חבל שהעיתונאית נרי ליבנה הסתפקה בכמה ציטוטים שגויים בעיתון, ולא ביקשה לברר אתנו מהי בדיוק עמדתנו לגבי הסיורים שעורך כתב הפלילים לשעבר, בוקי נאה, במרכזי הפשע והזנות של תל אביב ("מזל שלזנות יש את בוקי", נרי ליבנה "הארץ" 23.3). לו היתה עושה זאת, היתה מגלה שאין בכונתנו "להפריע לסיורים של בוקי נאה", כפי שטענה, וכי מעולם לא טענו שהוא "מנצל זונות כדי להרוויח כסף על חשבונן והופך את מצוקתן לאטרקציה תיירותית". ליבנה הגדילה לעשות ואף קבעה, כי "הפמיניסטיות טוענות", שנאה "מסרסר בזונות, כלומר, במקום להילחם בזנות הוא מעודד אותה".

לפני שאתייחס לבעייתיות הטמונה לדעתנו בסיוריו של נאה, ברצוני להביע את תסכולי לגבי השימוש החוזר של ליבנה בביטוי "הפמיניסטיות". פמיניזם משמעותו שוויון זכויות והזדמנויות לנשים. נראה, שרבים בהי ברה הישראלית מסכימים עקרונית עם הדרישה הזאת. האם ליבנה מוסיפה את עצמה מגדר "הפמיניסטיות", כלומר, היא אינה תומכת בזכויות שוות לנשים? למרבה הצער, כשמישהו בוחר להשתמש בביטוי "הפמיניסטיות" (במקום למשל בשם הארגון הספציפי שבו מדובר) יש הרואים בכך כינוי גנאי לאותן נשים מעצבנות ששונאות גברים. אבל הזנות אינה "בעיה של נשים", היא בעיה חברתית, של נשים וגברים. אין מדובר אפוא ב"פמיניסטיות", אלא ביוזמה של עמותת מכון תודעה, שהוא ארגון לזכויות אדם המוביל את המאבק בזנות כבר יותר מ-15 שנים.

כאמור, לא טענו מעולם שנאה מנצל נשים ואין בכונתנו להפריע לסיוריו. אנו מבקשים להסב את תשומת לבו של קהל המסיירים, באמצעות פליירים שנחלק, לשתי תחנות בעייתיות במהלך הסיור - מועדון חשפנות והתחנה המרכזית בתל אביב. במועדוני החשפנות נדרשות הנשים לבצע "לאפ דנסינג", שמשמעותו עשרות גברים הממשישים את גופן ואברי מינן. כדי לבצע את ה"ריקוד" הזה, הנשים חייבות להפעיל מנגונים פסיכולוגיים של ניי-טוק (דיסוציאציה). לדיסוציאציה השלכות נפשיות קשות שמובי-לות רבות מהן לשימוש בחומרים ממכרים. בנוסף, במועדונים הללו יש תאים פרטיים, שבהם מקיימים יחסי מין אורליים ומלאים.

צפייה בנשים העוסקות בזנות פוגעת בכבודן ובפרטיותן

בעת הביקור במועדון, יפגשו המסיירים באשה, שתספר להם שהיא מרוויחה 70 אלף שקל בחודש. אנשים נתלים במיתוס "הסטודנטית" כדי להרגיע את עצמם שהנשים אינן נאלצות לעסוק בזנות כדי לממן סמים, או חשבונות חשמל אלא מטרה חשובה - השכלה גבוהה. "הסטודנטית" מייצגת צעירה אחראית, שקולה ומלומדת שבוחרת באופן חופשי לקיים יחסי מין עם גברים זרים מדי ערב. אנו מציעים למבקרים לעצום את עיניהם בעת הביקור ולדמיין את עצמם, או את בן או בת משפחתם בסיטואציה שבה עשרות גברים פולשים לגופם, ולשאול את עצמם באיזה מצב אישי, כלכלי, או נפשי צריך אדם להיות כדי להסכים לזוועה הזאת, והאם סביר להניח שיש כאן באמת בחירה חופשית.

היעד השני בסיור הוא התחנה המרכזית בתל אביב, שם אפשר למצוא נשים במצבי התמכרות קשים. נכון שמדרכות תל אביב הן שטח ציבורי, אך מה לעשות שזה האזור שלהן. הן אינן יכולות למנוע את עוברת היותן חשופות לעיני הציבור. אם כבודן ופרטיותן של הנשים חשובים לקהל של נאה, מן הראוי שיימנעו מלהסתובב במקום ולתצפת עליהן כבספארי אנושי. יש שיגידו שחשוב לראות את המראות הללו כדי להגביר את המודעות. תארו לכם שעל מנת להגביר את המודעות למחלת הסרטן היו עורכים סיורים במחלקות אונקולוגיות וצופים בחולים, חלקם במצב קשה. אותו הדין צריך לחול גם על הנשים בזנות.

בוקי נאה טוען שהוא עוזר לנשים הללו, וזה כמוכח חשוב ומבורר, אבל הכסף שהוא משלם להן בעבור חשיפתן במלוא מצוקתן לעיניהם הסקרניות של הקהל המצקצק ברחמים לא עוזר להן באמת. זה לא מקור פרנסה. הזנות עצמה היא התמכרות וביחד עם הסמים הרי שמדובר בהי תמכרות כפולה. כדי להוציא נשים ממעגל הזנות דרושה מערכת מקצועית. זה המקום לציין, שתקציב התוכנית הלאומית להוצאת נשים ממעגל הזנות הולך ומצטמק, כאשר ב-2007 הוא עמד על 15 מיליון שקל והיום על כשישה. על זה צריך להילחם, ואת זה צריכים משתתפי הסיורים של נאה לדעת.

אם נאה רוצה לעודד את הציבור לסייע למאבק בזנות, הוא צריך לספר לו על דירת החירום, על סלעית (סיוע לנשים במעגל הזנות), על מרפאת לוינסקי, על המרפאה הניידת, על פעילות הארגונים לזכויות אדם, על קידום הצעת החוק לאיסור צריכת זנות. ייתכן שנכונה הטיעון של ליבנה, כי מזל שלנשים בזנות יש את בוקי נאה; מה שבטוח הוא שמזל שיש להן ארגונים כמו "עלם", "מטה המאבק לסחר בנשים", "אשה לאשה", "מכון תודעה" ועוד, שכולם, אגב, מסכימים עם העקרונות הפמיניסטיים המדרבנים אותם לפעול כדי להוציא נשים וגברים ממעגל הזנות, ולא חלילה למסד את זוועת הזנות בחוק, כפי שמציעה ליבנה. כבר לפני כשלוש שנים ניסיתי לתאם פגישה עם בוקי נאה, כדי לחשוב ביחד איך אפשר להגביר את המודעות לנושא באופן שאינו פוגע בנשים, כיצד אנו יכולים לשתף פעולה במטרה לחשוף את הציבור לתופעת הזנות בדרך מכבדת שגם תסייע לשנות את המצב - והדבר לא עלה ביד.